

βρέχω

βρέχω, ρ. [*<αρχ. βρέχω (= μουσκεύω)*], βρέχω· απρόσ. **βρέχει**, α. ρίχνει βροχή. (Λαϊκό τραγούδι: *μη μου κρατάς κλειστή την πόρτα, βρέχει ο Θεός και θα βραχώ*). **β.** ρίχνει σε μορφή βροχής: «βρέχει ευρώ». (Ακολουθούν 30 φρ.)·

- αλλού βρέχει, βλ. συνηθέστ. *πέρα βρέχει*·

- αλλού βρέχει και βροντά, βλ. συνηθέστ. *πέρα βρέχει*·

- *αν δε βρέξει, θα στάξει ή αν δε βρέξει, θα ψιχαλίσει*, συγκρατημένη αισιοδοξία για πραγματοποίηση εμπορικών συναλλαγών στην αγορά, αν όχι για κέρδος, τουλάχιστο τόσο, όσο για να βγούνε τα έξοδα: «όσο κι αν δεν έχει δουλειά, αν δε βρέξει, θα στάξει»·

- *αν δε βρέξεις τα πόδια σου, δεν πάνεις ψάρια ή αν δε βρέξεις τα πόδια σου, δεν τρως ψάρια*, βλ. λ. [πόδι](#)·

- *αν δε βρέξεις τον κώλο σου, δεν πάνεις ψάρια ή αν δε βρέξεις τον κώλο σου, δεν τρως ψάρια*, βλ. λ. [κώλος](#)·

- *αν δεν αστράψει, δε βροντά κι αν δε βροντά, δε βρέχει*, βλ. λ. [αστράφτω](#)·

- *βρέξει δε βρέξει*, σε κάθε περίπτωση, οπωσδήποτε: «περίμενέ με στο τάδε μπαράκι και θα περάσω να σε πάρω βρέξει δε βρέξει». (Λαϊκό τραγούδι: *είπε πως θα 'ρθει στις οκτώ ντακόρ βρέξει δε βρέξει, γιατί έχω απόψε ραντεβού το πρώτο πρώτο ραντεβού και στήθηκα απ' τις έξι*)·

- *βρέξει χιονίσει ή χιονίσει βρέξει*, σε κάθε περίπτωση, σε κάθε περίπτωση, οπωσδήποτε: «αφού στο υποσχέθηκε, θα 'ρθει βρέξει χιονίσει»·

- *βρέχει καλαπόδια*, βλ. λ. [καλαπόδι](#)·

- *βρέχει καρεκλοπόδαρα*, βλ. λ. [καρεκλοπόδαρο](#)·

- *βρέχει κοτρόνες*, βλ. λ. *κοτρόνα*·

- *βρέχει με το κανάτι*, βλ. λ. [κανάτι](#)·

- *βρέχει με το τουλούμι*, βλ. λ. [τουλούμι](#)·

- *βρέχει χιονίζει, η παραβάνα γεμίζει*, βλ. λ. [καραβάνα](#)·

- *βρέχω το λαρύγγι μου*, βλ. λ. [λαρύγγι](#)·

- *δε βρέχει απάνω του*, δεν έχει από πουθενά κάποια οικονομική υποστήριξη, κάποιο μόνιμο έσοδο: «απ' ό,τι ξέρω, δε βρέχει απάνω του και τη βγάζει με διάφορες δουλειές του ποδαριού». Πρβλ. *αν δε βρέξει, θα στάξει*·

- *θα βρέξει*, (στη νεοαργκό) βλ. φρ. *θα στις βρέξω*·

- *θα στις βρέξω*, (απειλητικά ή προειδοποιητικά) θα σε δείρω, θα σε ξυλοφορτώσω: «κάτσε φρόνιμα, γιατί θα στις βρέξω». (Λαϊκό τραγούδι: *φιρί φιρί το πας και θα σου τις βρέξω, στα νεύρα με χτυπάς φιρί φιρί το πας*)·

- *και ό,τι βρέξει, ας κατεβάσει*, βλ. λ. [ό,τι](#)·

- *όσα βρέχει ο ουρανός, η γη τα καταπίνει*, βλ. λ. *γη*·

- *πάμε να το βρέξουμε!* (ενν. το λαρύγγι μας, το χείλι μας), πάμε για να οινοποσία, πάμε να πιούμε οινοπνευματώδη ποτά, ιδίως για να γιορτάσουμε κάποιο γεγονός: «*τώρα που πήρες το πτυχίο σου, πάμε να το βρέξουμε || αν πίνεις, έλα μαζί μας, γιατί εμείς πάμε να το βρέξουμε*»
- *πέρα βρέχει*, βλ. λ. [πέρα](#).
- *ράβδος εν γωνία*, *άρα βρέχει*, βλ. λ. *ράβδος*.
- *στο Λονδίνο βρέχει*, βλ. λ. [Λονδίνο](#).
- *στον καταραμένο τόπο το Μάη μήνα βρέχει*, βλ. λ. *Μάης*.
- *τα βρέχω* (ενν. βρακιά μου) ή *το βρέχω* (ενν. το βρακί μου), κατουριέμαι επάνω μου από δειλία, φόβο ή τρόμο: «*ας τον έβλεπες κι εσύ έτσι αγριεμένο και σου λέω τότε αν δε τα 'βρεχες*»
- *της βρέχει*, (στη γλώσσα της αργκό για γυναίκα), έχει τα έμμηνά της, την περίοδο της, τα ρούχα της: «*κάθε φορά που της βρέχει, έχει πόνους στην κοιλιά*»
- *το βρέξαμε*, ήπιαμε ποτό για την επισφράγιση μιας προφορικής ή γραπτής συμφωνίας: «*μόλις έπεσαν οι υπογραφές, το βρέξαμε για τα καλά της συμφωνίας μας*». Πρβλ.: *τ' αλισβερίσι μέσ' στο μπαρ έχει φουντώσει κι η πόρνη ακουμπά το χρήμα στον προστάτη, οι συμφωνίες βρέχονται με ουίσκι, πριν καταλήξουν, όπως πάντα,*
- *το βρέχω* (ενν. το λαρύγγι μου, το χείλι μου), είμαι πότης: «*δεν περνάει μέρα που να μην το βρέξω || έχουμε μια ωραία παρέα και κάθε βράδυ πάμε και το βρέχουμε*»
- *τον έχω μη βρέξει και μη στάξει ή τον έχω μη στάξει και μη βρέξει*, βλ. λ. [στάζω](#).
- *του τις βρέχω*, τον δέρνω, τον ξυλοκοπώ: «*έκανε πάλι αταξίες, κι ο πατέρας του μέσα του τις βρέχει*». (Λαϊκό τραγούδι: *άιντε, τον Μποχόρη τον εμπλέξαν στα στενά και του τις βρέξαν, και του κάναν το γκιουλέκα άιντε, και του πήραν κι άλλα δέκα*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας